

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **Mgr. P. P.**, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2006, čj. 2006/48754-442, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 1 Cad 99/2006, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 4. 2007, č. j. 1 Cad 99/2006 - 53,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 14. 9. 2006, čj. 2006/48754-442, žalovaný podle § 90 odst. 5 spr. ř. (v celém textu míněn zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů) zamítl odvolání žalobce a potvrdil jím napadené rozhodnutí Úřadu práce v Ostravě (dále jen „úřad práce“) ze dne 20. 6. 2006, čj. OTC-3942/2006-Z3/1279. Jím byl žalobce ode dne 29. 5. 2006 vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu maření součinnosti s úřadem práce podle § 30 odst. 2 písm. e); odst. 3 a § 31 písm. d) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), neboť se dne 29. 5. 2006 nedostavil na jednání na úřad práce.

Žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobce byl dostatečně poučen o právech a povinnostech uchazeče o zaměstnání, včetně povinnosti dodržovat stanovené termíny návštěv na úřadu práce. Žalobce tuto svoji povinnost dne 29. 5. 2006 nesplnil. Omluvit nepřítomnost na jednání na úřadu práce ve stanoveném termínu lze pouze z vážných důvodů podle § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti, přičemž samotné opomenutí takovým důvodem není. Psychické problémy, které uvedl žalobce v odvolání, nijak žalovanému a úřadu práce nedoložil. Pokud se uchazeč o zaměstnání nedostaví na termín návštěvy na úřadu práce ve stanoveném termínu, i když se jedná o první

a neúmyslné zavinění, zákon o zaměstnanosti za toto jednání stanoví sankci v podobě vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání, přičemž nedává možnost ke správnímu uvážení. Žalobce měl možnost ve správním řízení o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve lhůtě 2 dnů, která byla dostačující. Žalovaný uzavřel, že úřad práce správně kvalifikoval jednání žalobce jako maření součinnosti a oprávněně jej podle § 30 odst. 2 písm. e); odst. 3 a § 31 písm. d) zákona o zaměstnanosti vyřadil z evidence uchazečů o zaměstnání.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 10. 4. 2007, č. j. 1 Cad 99/2006 - 53, zamítl žalobu žalobce. Soud uvedl, že žalovaný a ani úřad práce v řízení nepochybili. Žalobce byl řádně poučen o tom, že jednou ze základních povinností uchazeče o zaměstnání je dodržovat stanovené termíny návštěv na úřadu práce. Přes toto poučení svoji povinnost dne 29. 5. 2006 nesplnil a nedoložil, že v nepřítomnosti mu bránily vážné důvody uvedené v § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti. Jako nepravdivou označil námitku žalobce, že v žádosti o zprostředkování zaměstnání uvedl poznámku, že skutečný důvod skončení pracovního poměru bude řešit soudně, neboť tato poznámka v žádosti uvedena není. Nedůvodnou shledal soud námitku žalobce, že mu nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, neboť ze správního spisu zjistil, že žalobce se k věci vyjádřil do protokolu dne 6. 6. 2006 a tím, že souhlasil, že k dalšímu se vyjádří ve lhůtě 2 dnů, dal najevo, že tuto lhůtu považuje za dostačující. S ohledem na tyto skutečnosti soud žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl.

V kasační stížnosti podané soudu elektronicky dne 30. 5. 2007 a doplněné předložením jejího originálu doručeného soudu dne 1. 6. 2007, uvedl žalobce (dále též „stěžovatel“) pouze, že „podávám kasační stížnost proti rozsudku ze dne 10. 4. 2007. Rozsudek mi byl doručen dne 16. 5. 2007.“ V jejím doplnění prostřednictvím originálu pak jen doplnil, že „tímto doplňuju výše podanou kasační stížnost písemně.“

Jelikož však kasační stížnost neobsahovala všechny náležitosti, které pro ni s. ř. s. stanoví, Městský soud v Praze usnesením ze dne 14. 6. 2007, č. j. 1 Cad 99/2006 - 67, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne jeho doručení doplnil kasační stížnost tak, aby v ní uvedl, v jakém rozsahu a z jakých důvodů ji podává, aby podle § 37 odst. 3 a § 69 s. ř. s. řádně označil žalovaného, a aby si pro řízení o kasační stížnosti zvolil advokáta, nebo aby doložil, že má vysokoškolské vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, nebo aby doložil své majetkové poměry v příloženém formuláři „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků“ a vyplněný jej zaslal soudu zpět. Soud současně stěžovatele poučil o tom, že nebude-li podání ve stanovené lhůtě doplněno, bude odmítnuto.

Výše zmíněná výzva byla stěžovateli prokazatelně doručena dne 21. 6. 2007, kdy si ji osobně převzal. Doklad o tom se nachází v procesním spise na č.l. 67. Stěžovateli uplynula lhůta k odstranění vad kasační stížnosti a splnění procesních podmínek řízení o kasační stížnosti dne 21. 7. 2007. Procesní spis byl Městským soudem v Praze dne 23. 8. 2007 předložen Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle Nejvyššího správního soudu k tomu, aby se mohl meritorně zabývat kasační stížností napadající rozsudek soudu prvního stupně je třeba, aby byly splněny procesní podmínky řízení o kasační stížnosti. Tou je jednak bezvadná kasační stížnost, která obsahuje podle 106 odst. 1 s. ř. s. všechny požadované náležitosti. Chybějící náležitosti, zejména rozsah napadení a důvody kasační stížnosti brání pokračování v řízení, neboť v něm je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. jejím rozsahem a důvody vázán.

Další procesní podmínkou řízení je rovněž prokázání, že stěžovatel je v řízení o kasační stížnosti podle § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem, nebo že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Ve správním spise jsou sice uvedeny skutečnosti, podle nichž lze s jistotou určitosti tvrdit, že stěžovatel požadované právnické vzdělání má, nicméně doklad o jeho dosažení však ve správním a ani soudním spise založen není.

Tato skutečnost však nic nemění na závěru, že stěžovatel, přes výzvu soudu ve stanovené lhůtě neodstranil soudem vytýkané vady svého podání a nesplnil procesní podmínku řízení o kasační stížnosti podle § 105 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto s ohledem na § 120 s. ř. s. a podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. návrh stěžovatele odmítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti - nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. října 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

